

PĄTNICTWO (1) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w -o).

sg [A pątnictwo.] ◊ L pątnictwie.

Sł stp: pątnictwo, pątnicstwo, Cn brak, Linde XVI w.

Odbywanie pielgrzymek do miejsc świętych: [Papież Klemens VI] chcąc ludzi do Rzymu przywabić/ Bułły takowe po świecie rozefłał/ w których to obiecował/ y twierdził/ iż ktobykolwiek ná tym Pątnictwie vmárł/ do niebá profto przeniesion być miał *NiemObr* 153.

[Zwrot: »po pątnictwie iść«: iże wiemy pewnie/ że tá iáłkinia ieft fortą á drogą do Cżyścá [!] [...]: y mamy zá to/ iż kto tę iáłkinią zá żywotá śwego náviedzi/ po śmierci będzie beśpieczen [...]: á przeto tám tak wiele ludzi po pątnictwie idzie. *HistFort* Ev.]

[Przen [dokąd]:

Szereg: »pątnictwo a pielgrzymowanie«: Abowiem Niedziele przefzłey poczęliśmy pątnictwo á pielgrzymowanie násze do oney zwierzchniey Oyczyzny niebiełkiey *WujPosN* 1584 II 56 (*Linde*).]

Cf [PĄĆ], [PĄT], PĄTOWANIE

HK